

Sonbaharın Öksüz Kuşları

— Artist Şair · 07 Şubat 2017

Beni aşka adadılar ey kalbim
Gövdem doymuyor kana.
Yeryüzünde bir ben varım oysa,
Bir ben varım yokluğa gebe,
Çılgılığım bitmiyor secdelerimde
Yeni hayatımın adı çile.

Bırakın öleyim,
Yaşamak değil mi ki en büyük ayrılıkların destanı ?
Yaşamak değil mi ki aynı gökyüzünün altında
Farklı hayatlara uyanmanın sıkıntısı,
Aynı bayrak altında savaşmanın revanı ?
Hakikatin peşinde koşmanın ziyarı ?
Beni aradılar küflü zindanların köşelerinde,
Rüyalarla başladı tövbelerin yankısı,
Bırakın öleyim...

Şerefine kırıldı kadehler,
Elimde sonbaharın öksüz kuşları,
Gamlı vaktinde sabahın yas tutuyorum.
Kendi kendine Arşınlar toprakları ağaçlar,
Bir incir düşmüşse
Kurur kalbimdeki göl.

Bozkırlarda yaşıyorsun sevdiğim,
Titreyen sesin hüznün çağırıyor kuzulara.
Ve söylenmemiş şarkılar yankılanıyor yüce dağlarda,
Bilasevda yaşıyorsun benden uzak.
Tefrikalarını sakla, yur akıllarda aşkın havasını,
Bir dua mı oldun geceye ?
Bir inci mi kırıldı gökyüzünde ?

Siyaha girizgahım ölümün koynunda,
Gün aydınlanmış ne çıkar,
Kaçırılmışken son trenini umudun,

Yürümek düşmüş yalnızlığın koinunda,
Amenna...